

Lumile multiple în literatura pentru cititorii tineri: Lewis Carroll, Michael Ende, Jostein Gaarder

Lumile paralele imaginate (în diferite contexte istorice și culturale) de scriitori „pentru copii” precum Lewis Carroll (în cărțile cu Alice, dar și în cele două tomuri consacrate „zânelor” Sylvie și Bruno), Michael Ende (în *Povestea fără sfârșit*), Jostein Gaarder (în *Lumea Sofiei. Roman al istoriei filosofiei*) au o tulburătoare trăsătură comună: mai devreme sau mai târziu, bucuria de a cutreiera tărâmurile fanteziei se transformă în angoasă. Când descoperă că lumile lor imaginare se întrepătrund în chip oximoronic/disjunctiv cu lumea reală, protagoniștii Alice, Bastian, Sophie se simt cuprinși de derută, simt că s-au rătăcit într-un labirint de proiecții și reflectări. Singura lor speranță de a scăpa de absurd este căutarea (și găsirea) *sensului* profund al aventurilor lor perplexante, ieșite din comun. Ei trebuie să pătrundă logica întâlnirii lor cu (multe) *alte* lumi; cu orice preț și mai presus de orice, ei trebuie să ajungă să dezlege taina supremă a existenței.